

Kázeň z ev. sl. Božích, Bratislava (NK), 24. 5. 2026, 1. sl. svätodušná, 8.30/10.00 h, ES: 165, 167, A 45, 175, 169, 221, A 41, ep.: Sk 2, 1 - 8 . 40 - 42, ev.: J 14, 23 - 27,

téma: **Náš život je**

spojený so životom cirkvi

Milí bratia, drahé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie!

V istom nemeckom meste evanjelický farár uverejnil v miestnych novinách oznámenie o úmrtí v cirkevnom zbore a termíne pohrebnej rozlúčky. V jej čase bola v kostole umiestnená rakva. Farár veriacich požiadal, aby skôr, ako bočnými dverami vyjdú z kostola, si pozreli zosnulého. Dodal, že ak si niekto myslí, že zosnulý môže vstať z mŕtvych, nech sa do kostola vráti hlavným vchodom. Cirkevníkom sa farárovi pokyny nepozdávali. Nemci sú však disciplinovaní a urobili, čo im bolo povedané. Každý, kto sa naklonil do rakvy, aby si pozrel zosnulého zistil, že rakve je položené zrkadlo. Zbadal v ňom samého seba.

Duch Svätý pôsobí, že spoznávame svoju duchovnú mŕtvotu. Zároveň pôsobí v nás nový, Boží život. „Nie silou ani mocou, ale mojím duchom!“ znie výrok Hospodina zástupov.“ (Zachariáš 4, 6b)

Skôr ako si vypočujeme biblický text, **modlime sa Modlitbu Pánovu:** Otče náš, ktorý si v nebesiach...

Židom 10, 19 - 25: „19Keďže teda, bratia, máme dôveru, že vojdeme do svätyne skrze krv Ježišovu 20touto novou a živou cestou, ktorú nám otvoril cez oponu, to jest cez vlastné telo; 21a keďže máme aj veľkého kňaza nad domom Božím: 22pristupujme s úprimným srdcom, v plnosti viery ako takí, ktorí majú srdce očistené od zlého svedomia a telo obmyté čistou vodou. 23Pridržiame sa neochvejne vyznania nádeje, lebo verný je Ten, ktorý dal to zaslúbenie. 24A pozorujme sa vospolok, aby sme sa povzbudzovali k láske a dobrým skutkom. 25Neopúšťajme svoje zhromaždenia, ako niektorí majú vo zvyku, ale napomínajme sa, a to tým viac, čím viac vidíme, že sa približuje ten deň.“

My evanjelici sme znační individualisti. Tvrdíme, že každý človek má žiť pred Bohom podľa osobného svedomia a zodpovednosti. Na to, že evanjelici príliš nespájajú svoj život so životom cirkvi, existujú aj historické dôvody. Pred reformáciou sa tvrdilo, že mimo cirkvi niet spásy. Zbožní ľudia, ktorí hľadali Boha, Ho vo vtedajšej cirkvi nemohli nájsť kvôli nešvárom, napr. predaju odpustkov. Odpoveďou na ne bolo hnutie za obnovu cirkvi - reformácia. Nechcela vytvoriť novú cirkev, ale pomôcť ľuďom nájsť v cirkvi Krista. Reformátori znovuobjavili, čo vnímali už prví kresťania: že spasení nie sme svojimi dobrými skutkami, ale jedine Kristom, ktorého sa

potrebujeme pevne držať vierou. To neznamená, že na cirkvi nezáleží. – Záleží!

Spomenutý farár, ktorý zverejnil oznámenie o úmrtí, vložil do rakvy zrkadlo, aby ukázal, že **náš život je spojený so životom cirkvi.**

To zdôrazňuje príbeh Letníc, aj biblický text z Listu Židom. Jeho prvá časť sa týka jednotlivca: Vraví, že Ježiš tebe i mne svojou obeťou otvoril novú a živú cestu. Každý je vyzvaný pristupovať k Bohu s úprimným srdcom, v plnosti viery, neochvejne sa pridržať nádeje. Potom sa autor listu obracia na spoločenstvo. Nabáda dávať pozor jeden na druhého, neopúšťať zhromaždenia, ale povzbudzovať sa navzájom.

Na prvé Letnice sa z Božej vôle zrodila cirkev. Boží Duch naplnil veriacich, vyžaroval z cirkvi. **Keď cirkvi chýbal život, chýbal aj jednotlivcom. Zanedbávaním cirkvi zanedbávame aj seba. Naopak, prácou v cirkvi duchovne rozvíjame aj seba. Náš život je spojený so životom cirkvi.** Letnice aj List Židom to pripomínajú.

Aby bolo toto spojenie jasné, dovoľte prirovnanie.

Počas 2. svetovej vojny, až bitky o Stalingrad, bol na tom Sovietsky zväz vo vojenskom vybavení, výzbroji aj výcviku horšie ako Nemecko. Kvôli Stalinovej diktatúre, v ktorej

boli kresťania a zámožnejší ľudia prenasledovaní a zabíjaní, boli Sovietsi rozdelení aj vnútorne. Okrem toho Spojenci mali príliš veľa problémov na to, aby otvorili tretí front, o ktorý Sovietsi žiadali.

Napokon sa udialo nemožné: Sovietsi vytvorili posvätný zväzok a vyhrali pri Stalingrade a potom aj v celej vojne.

V cirkvi sme tak trochu ako Sovietsi pred Stalingradom:

Nie všetci v cirkvi sa máme radi. Máme rozdielne názory na život, politiku, výchovu detí a dokonca aj na vieru. S niektorými máme konflikty.

Čo na to Biblia? Radí azda predstierať, že nemáme problémy? Alebo že máme všetci rovnaké názory? Vôbec nie! Žiada nás, aby sme ako Sovietsi pri Stalingrade **vytvorili posvätný zväzok**, aby sme boli svedkami Kristovho víťazstva.

Svätíme svätodušné sviatky. Ako všetky sviatky, aj Letnice prinášajú nový rozmer. Vianoce sú svedectvom, že Boh nám je blízko. Veľký piatok svedčí, že Boh nám je odpustené. Veľká noc je príslubom, že aj my budeme vzkriesení. **Letnice sú signálom, že spasení sme spoločne. Jednotlivec a spoločenstvo sú dve strany tej istej mince. Náš život je spojený so životom cirkvi.**

Ježišova obeť nám otvorila novú a živú cestu. To je individuálne: sme spasení osobne.

Ale hneď nato: **Nemôžeme sa tešiť zo spásy sami, osamote, máme zodpovednosť voči ostatným ľuďom.**

Božie slovo ďalej vyzýva pristupovať k Bohu s úprimným srdcom a plnou dôverou. Osobne odpovedať na Božie volanie v našej duši a svedomí. Viest' jedinečný dialóg s Bohom.

Počujeme napomenutie neopúšťať zhromaždenia. Inými slovami: práve na **službách Božích živíme tento dialóg s inými kresťanmi.** Služby Božie sú kmeňom, ktorý nás vyživuje, aby každá naša ratolesť prinášala ovocie.

Čo to znamená? V prvom rade, že **sa navzájom lepšie spoznáme.** Svätý Duch z nás tvorí spoločenstvo, kde má kvitnúť nefalšovaný záujem. Vzájomnému spoznávaniu sa napomáha aj malé pohostenie po službách Božích (alebo obed – ako dnes so seniormi). Cirkev nie je len liturgia a kázeň. Je to aj spoločenstvo, vzájomná pomoc a priateľstvo.

Samozrejme, **zhromažďujeme sa okolo Božieho slova, a darov Pánovho stola. Naše stretnutie však má byť ľudské, srdečné, bratsko-sesterské. Usilujme sa lepšie spoznať jeden druhého a vzájomne sa podporovať.**

Druhý prvok, na ktorý by som chcel poukázať, sa týka **vzájomného odpustenia.** Vo väčšine kruhov odpustenie neexistuje. Keď ti niekto ublíži, vráť mu to. Keď sa k vám niekto správa zle, nechcete s ním mať nič spoločné. Svätý Duch nás v cirkvi učí tento postoj prekonať. Nemôžeme ignorovať príklad Pána Ježiša, ktorý nám odpustil a miluje nás.

Nevravím, že odpustiť je ľahké. Už preto nie, že chyby často súvisia so vzorcom správania, ktorý opakujeme.

Neexistuje recept na odpustenie. To, čo môžeme a máme urobiť, je pamätať na to, čo k čomu nás viedol Pán Ježiš a snažiť sa to uskutočňovať.

Spoločenstvo sa posilňuje odpustením. Odpustením vnútorne dozrievame. V kontakte s druhými sa stávame ľudskejšími a bližšími k Bohu.

Náš život je spojený so životom cirkvi. Sme zachránení spoločne. Jednotlivec a spoločenstvo sú dve strany tej istej mince. **Duch Svätý pôsobí, že spoznávame svoju duchovnú mŕtvotu. Zároveň pôsobí v nás nový, Boží život.** Vďaka Mu za to! Amen.

Modlitba (podľa Miloša Rejchrtu):

Príď už, príď, Duchu Stvoriteľu, Duchu zmierenia.

Príď už a premeň ľudstvo celé v nové stvorenia.

Prebud' nás svojím Duchom Svätým, zažeň temnotu, navráť zblúdilých, uzdrav hluchých, žehnaj životu.

Prebud' svedomie otupené, zblížuj národy,
srdcia hriechami zotročené vyved' z temnoty.

Duchu Svätý, svojou mocou v láske obnov nás,
nenechaj nás kráčať nocou, osvieť rozum náš.

*S použitím Willyho Hoffsümmera a Daniela Gnaeigiho: **Martin Šefranko,**
evanjelický a. v. farár*